วิชาการจัดการอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว

รหัสวิขา 030304
กลุ่มวิชาส่งเสริมการท่องเที่ยว
ห้องเรียนบ้านม้าร้อง
อาจารย์มาณพ ทองมา

การจัดการอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นวิธีการจัดการรูปแบบการ บริการอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว ตามนโยบายของชุมชนที่อยากให้ ครัวเรือนในชุมชนที่ทำอาหารรับประทานกันอยู่แล้ว ทำเพิ่มจากที่ทำ อยู่นั้นเผื่อสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งจะเป็นรายได้ให้กับครัวเรือนด้วย นักท่องเที่ยวเองก็จะรับประทานอาหารพื้นบ้านที่มีความหลากหลาย จากหลายครัวเรือนที่ทำอาหารมาร่วมในมื้ออาหารของนักท่องเที่ยว

ระบบการจัดการอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว คณะกรรมการชุมชนมีมติให้ใช้รูปแบบการบริการอาหารโดยเฉพาะอาหาร กลางวันสำหรับนักท่องเที่ยว โดยไม่เน้นการใช้แม่ครัวหลัก แต่ให้กระจายการประกอบอาหารไปยังครัวเรือนต่างๆ โดยเมื่อมี นักท่องเที่ยวยื่นความประสงค์เข้ามาเยี่ยมชมชุมชนและรับประทานอาหารกลางวันที่ชุมชนจัดให้ คณะกรรมการชุมชนจะแจ้ง ไปยังครัวเรือนในชุมชนที่มีการจัดลำดับกันไว้แล้วว่า ครั้งนี้มีนักท่องเที่ยวกี่คน ต้องการอาหารจากกี่ครัวเรือน ครัวเรือนที่อยู่ใน ลำดับจะเตรียมเพิ่มอาหารของแต่ละครัวเรือน เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาแล้วถึงเวลาบริการอาหาร แต่ละครัวเรือนในลำดับ จะนำอาหารที่ทำเผื่อไว้แล้วใส่ปิ่นโตครอบครัวละเถา นำมาส่งที่ศูนย์เรียนรู้ชุมชนหรือในที่นัดหมาย ให้นักท่องเที่ยวจัดกลุ่ม แล้วรับปิ่นโตไปรับประทานกลุ่มละเถา โดยที่นักท่องเที่ยวจะไม่ทราบว่าจะได้เมนูอะไร เหมือนเป็นปิ่นโตสุ่ม แต่อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ปกติ ไม่ได้บังคับให้นักท่องเที่ยวต้องรับประทานเฉพาะปิ่นโตที่ได้รับเท่านั้น นักท่องเที่ยวสามารถแบ่งปันร่วม รับประทานกันได้ทุกปิ่นโต นอกจากจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์กันในกลุ่มนักท่องเที่ยวเองแล้ว ยังเป็นการเพิ่มอรรถรส ในการรับประทานอาหารที่ไม่ต้องรับประทานเหมือนกันทั้งกลุ่มใหญ่

100 เชพ 100 เมนู ด้วยการใช้ครัวเรือนในชุมชนประกอบอาหาร แต่ละครัวเรือนก็ประกอบอาหารในแต่ละวันด้วยเมนู ที่ต่างกันไป แต่ทั้งหมดเป็นเมนูพื้นบ้านที่คนในชุมชนรับประทานกันเป็นประจำอยู่แล้ว ยิ่งนักท่องเที่ยวมีจำนวนมาก ปิ่นโต อาหารก็มาจากหลายครัวเรือน แต่ละเถาจะมี 4 ชั้น มีอาหารคาว หวาน ข้าว เป็นอาหารพื้นบ้านที่ครัวเรือนทำอยู่แล้ว ทำให้ มื้ออาหารกลางวันนั้น มีเมนูที่หลากหลายจนเรียกกันว่าเป็นอาหารที่ทำจาก 100 เชพ 100 เมนู เพราะเป็นมื้ออาหารที่ทำมา จากแม่ครัวของแต่ละครัวเรือนในชุมชนนั่นเอง

ผลที่ได้จากการจัดการอาหารสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นไปตามจุดประสงค์ของการบริการอาหารปิ่นโต ที่ต้องการลดขยะจาก ต้นทางในครัวเรือนเอง ลดภาระของส่วนกลางในการซักล้าง ทุกครอบครัวมีรายได้เสริม ทุกคนในชุมชนได้มีส่วนร่วมกับการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน และเป็นรูปแบบการบริการอาหารกลางวันที่ไม่เหมือนใคร ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็น ปิ่นโตผูกใจ คือ ผูกใจนักท่องเที่ยวด้วยรสชาติอาหารท้องถิ่นจากอาหารพื้นบ้านแท้ๆ ของชุมชนบ้านม้าร้อง

บ้านม้าร้อง การบริการอาหารด้วยปิ่นโต 100 เชพ 100 เมนู ช่วยเปิดโอกาสให้ทุกคนในชุมชนได้มีส่วนร่วม ที่ใช้เรื่องการ บริการอาหารส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน สร้างรายได้เสริมเพิ่มเติมจากสิ่งที่ครัวเรือนต้องทำอยู่แล้ว และนักท่องเที่ยวก็จะ ได้ลิ้มลองอาหารพื้นบ้าน รสชาติพื้นถิ่น ได้กินของดีๆ จากชุมชนบ้านม้าร้องด้วย